

[Industriministeren]

ske højskole og interesserede virksomheder, ikke mindst med hensyn til produkter, der tilgodeser særlige samfundsmæssige behov såsom energibesparelse, ressourcebesparelse og miljøforbedring. Endelig skal jeg nævne behovet for en aktiv opsøgende indsats over for såvel offentlige myndigheder som erhvervslivet vedrørende udvælgelse af produkter, for hvilke der med fordel kan indgås udviklingskontrakter mellem erhvervsvirksomheder og offentlige myndigheder.

Endelig skal jeg pege på behovet for en samlet overvejelse af de finansieringsmuligheder, der gennem alle kanaler – både offentlige og andre – er til rådighed og kan komme til rådighed for erhvervslivet.

Jeg skal endnu en gang takke for venlig modtagelse af redegørelsen, afvise dagsordensforslaget og anbefale, at vi hver især træffer de forberedelser til en mere omfattende industri- og erhvervspolitisk indsats, som jeg her har søgt at opridse konturerne af.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg takker ministeren for det supplerende svar, men jeg må nok notere mig, at det, hvis det skal siges høfligt, er en tynd kop te, vi har fået serveret fra industriministeren. Indholdet i de blade, den kop te er brygget på, er, at vi har fået at vide, at ministeren sandsynligvis om 2 måneder vil komme med en mere fyldig forklaring på, at man vil gøre det samme, som man har gjort i 1970'erne, at man vil følge den samme linje med nogle lapperier, nogle enkelte tilskudsordninger og sådanne småtterier; men der er intet nyt under solen: socialdemokratiet vil fortsætte den linje, man har fulgt hidindtil.

Hr. Kjelgaard holdt en meget fin fremskridtspartitale og stillede industriministeren nogle spørgsmål, der gik lige på og hårdt. Deroverfor hævder industriministeren, at der er et tillidsforhold mellem industrien og regeringen. Jeg tror, vi efter denne debat i dag må notere os, at denne tillid mest må være det, at regeringen har tillid til, at socialdemokratiske regeringer især ikke i 1980'erne vil være i stand til at skabe et erhvervsvenligt klima, og det er trist.

Fru Janne Normann sagde, at vi ofte glemmer, at det er erhvervsvirksomhederne, der skaffer værdierne i Danmark. Ja, det er rigtigt, det gør de allerfleste politikere. Det er

faktisk kun fremskridtspolitikerne, der holder sig det klart for øje, at det væsentligste er, at vi giver erhvervslivets folk de bedst mulige betingelser for produktion – og her tænker jeg på det samlede erhvervsliv, også landbruget, hr. Arne Christiansen; jeg mener faktisk, at landbruget er en betydelig faktor i det danske erhvervsliv – og at samfundet bliver des rigere, jo bedre betingelser vi giver hele det danske erhvervsliv og i særdeleshed det danske landbrug.

Jeg søgte at sige i min første ordførertale – det er muligt, at fru Janne Normann ikke lagde så nøje mærke til det – at det, vi trænger til her ved indgangen til 1980'erne, er at give initiativtagerne, dem, der skaber os værdierne, langt, langt, langt bedre vilkår, end vi har gjort i 1960'erne og 1970'erne. Vi har skaffet os socialpolitik, og vi har tilladt os øget ferie og alt muligt andet, men vi har groft sultet den malkeko, hvoraf vi skal malke den mælk, som hele samfundet skal leve af. Det er det, jeg gerne vil have vi skulle beskæftige os med i dag og jeg ikke synes vi rigtig har fået nok at høre om fra socialdemokraternes side.

At hr. Wilhjelms mente, debatten var overflødig, forundrer mig ikke. Jeg er klar over, at hr. Wilhjelms ønsker selvejet dansk erhvervsliv og dansk produktion nedlagt, og det er tydeligt, at det, at vi rejser en debat, hvor vi forsøger at skabe noget sympati for erhvervslivet og for produktionen, er irriterende for hr. Wilhjelms, og så er det jo lettest at sige, at det er en overflødig debat.

Hr. Alfred Hansen var så venlig at sige, at vi ikke var fremkommet med noget konkret. Det er muligt, vi har talt nok så moderat, som vi plejer at gøre, men vi har altså forsøgt at sige noget også i dagsordenen. Hvis hr. Alfred Hansen analyserede det, vi siger i dagsordenen, ville han indse, at det rent faktisk er følgende: hvis man reducerer skatterne og dermed også reducerer bruttoprisen på arbejdskraft, så bliver erhvervslivet mere konkurrencedygtigt, så producerer erhvervslivet noget mere, så gavner vi betalingsbalancen, og så fremmer vi beskæftigelsen. Det er alt sammen indeholdt i dagsordensforslaget. Jeg er klar over, at de fleste af tingets partier vil stemme imod det, men vi mener stadig væk, det er det, som er det konkrete og det, som det drejer sig om.